

59566

kat.komp.

Mag. St.-Dr.

spec. publicae sacrum

Teol. 5586.

^{Dar}
ANATHEMA
PEI PUBLICÆ SACRUM,

40.

Inter Solennia Vota,

DIVI JOANNIS
CANTII
CONFESSORIS,

In Alma Universitate Cracoviensi
Sacrae Theologiae Doctoris & Professoris,
REGNI POLONIÆ TUTELARIS.

CVM

Novâ Peraugusti Capituli Posnaniensis benevolentia
Erga Divum Indigetem,

In Cathedrali Ecclesia Posnaniensi,

Prima Solennitatis & festivæ illius pietatis auspiciis
ritu instituerentur triumphali,

Et Romana ad petrâ Principis Apostolorû resonarent tripudia.

A quodam Academico

Pro incolumitate Peraugusti Capituli Posnaniensis

Triumphalibus Aris

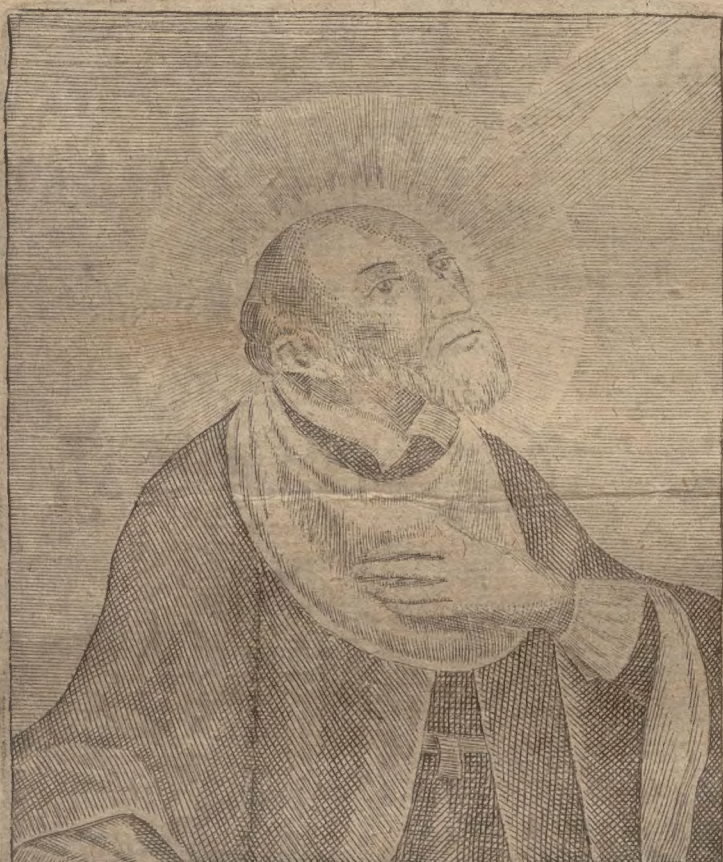
DICATUM.

Anno Natæ ad Aram Crucis Victimæ 1698.

Typis Academiae Posnaniensis.

Carlus Fredericus 19. Augusti 1698

Illustrissimis, Perillustribus, & Reverendissimis Dominis
PRÆLATIS CANONICIS
Totiq; Peraugusto Capitulo Posnaniensi
Academiæ Lubranscianæ Mæcenatibus.

*Beatus IOANNES CANTIVS Polonus S. Th. in
 Universitate Cracoviensi Doctor Presbyter Secularis.*

Obstrictam figis jurato in pectore palmam,
 Vivet quod Divi Sacra Corona Petri
 Principis in Cathedra sedes concessa IOANNI
 Hinc tendet geminās gratus ad astra manus.

59566
 III

A Vt nos tenaci compede mancipat
Ignava tellus, vel malè conscios
Cathenas artus insepulta
Segnitie, graviorq; pressa
Rubigo sensu. Num prope decolor
Fatiscit ætas, nec specie nitet
Quâ fulsit olim, num tenemur
Tarpeij gravitate saxi?
Cur non nocivas excutimus moras?
Cur non calenti surgimus orbitâ,
Nec mille plausus, mille cantus
Lauricomis struimus IOANNI?
Dignus triumphis omnibus, & modis
Quos Româ feris fida Nepotibus
Narrat cothurnato labore,
Et veteri canit in theatro.
Nescit severis nubibus obrui
Modesta Virtus, quam suus eripit
Iniuriosis splendor umbris
Et tacitos fugat igne fumos.
Divine Doctor, quò magis anxiam
Subire noctem niteris, hinc dies
Beatiori lege ducis,
Et veteres sine nube soles.
Exile parvo te genus angulo
Ortusq; celat, mox tamen abditis
Subducit antris gloriosum
Tot titulis Cathedrisq; Nomen.
Virtute clarum tum meritis, Caput
Cui mox secundas Craciâ nexuit
Mater Coronas & togatos,
Auspicio meliore fasces.

B

Sub

Sub jura flexit. Summus apex rei
Quo mox Aquinas Sol meritam sui
Doctoris exornare frontem
Nec dubias properabat Artes.
Sed Laureatis se pietas simul
Iunxit Coronis, & Sapientiam
Amplexa Virtus fœderatis
Vota sibi pepigere dextris.
Fecundus ardor tumq; sibi novas
Formare leges cogitat, & vetus
In mente pignus suffocare
Et celeres cohibere sensus.
In vana pronæ vim parat altiùs
Inferre menti frænâq; lubricis
In fœda votis, & voluptæ
Ingenium, tacitæq; fraudis
~~Artes, dolosis plena cuniculis~~
Portenta rerum territat undiq;
Hircanus error, & feroces
Innumeris species figuris
Hinc inde lustrat. Tunc sociam sibi
Famem coæquat tunc macie premie
Ieiuna castigatq; membra,
Et domitos moderatur artus.
Hoc præbet Iro, quod proprio rapit
Ori, sed illas mox recipit dapes
Quas antè misit, quippè nusquam
Deficiet pietas, sed ultra
Crescet receptis prosperitatibus,
Et quas egenis erogat usibus
Opes, beatiore censu
Restituunt superûm favores.

Sic,

Sic, quâ rigentis frigoribus senis
Tegit lacertos CANTIVS, en Toga
Rursus pependit ex adunco
Pendula quo fuit ante clauo.
Ferocientis nutibus ast heræ
Ancilla pronos appropereans gradus,
Dum frangit ollam lacte plenam,
Supplet eam lacrymis ruinam,
Quam Cantiani vix oculi vident
Minuta mandat fragmina colligi,
Redintegratum vas & undam
In speciem dedit ille lactis.
Hirundo diræ quæ volucris stygis
Ædes pererrans Cælitibus sacras,
Arasq; stridore & volatu
Inficiens, capitur, draconis
Rursus figuras & genus induit:
Sed nec Draconis lpectra Virum movent
Allisa terræ monstra nutant,
Tartaream fugat ille Lernam.
Portenta rerum! quæ Dea iustius
Narrabit alti prodigium Viri:
Quis Phæbus aut Cyrrhæ Magister
Cuncta suæ monumenta vitæ.
Ergo sacratâ tu potius prece
Insiste, Divos gemma Poli, Ioves
Placare, mortalesq; curas
Fac supero referas Tonanti.
Vndæ potentes inde ferocias
Iramq; claudas. ne super ostiis
Laxisq; bacchetur procellis,
Ne gravidos populetur agros.
Quia

Quid & sacratae fer Cathedrae decus
 Priscamq; DOCTOR da speciem pia
 Cleri Coronae, da nitorem
 Et viduae diadema Sponsae,
 Primumq; magnis splendeat usibus
 Illustre Lechi delictum, & stupor,
 Et barbarorum triste fatum,
 Vis SOLEAE, speciosa merces,
 Ac destinatum Laurigeris CAPVT
 Vivat Coronis, quod sapientiae
 Censui decorat, aureisq;
 Quod meritis Themis aequat astris
 Et LVNA vivat sideribus ferax
 Vivant COLVMNAE, tū quoq; prosperis
 Aptata metis stet SAGITTA
 Et medio celebris SIGILLO.
 Sed FASCINATVM tempus ad ultimum
 DECVS perennet, saucia Patriae
 Ramenta sanet, & secundos
 Celsa RATIS petat inde portus,
 TRINOS vel VNVM solis ac amulum
 In luce firmes ac GLADIVM bees,
 DRIASq; faustas triplicesq;
 Prosperitas terat ipsa CAMPOS.
 Quidquid decorum, quidquid amabile,
 Triumphet in Te milleq; gratijs
 Ductore firmetur JOANNE;
 SCEPTRA vovet geminaq; CLAVES.

Ms. T. 24

Biblioteka Jagiellońska

stdr0003601

